

॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥ ध्वजादीनांशब्दोऽश्रूयतेतिषष्ठेनान्वयः ॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥ हस्तश्चवास्यतः छिदतः स्वानुगाइव यथास्वस्मिन्
 प्रतोदंगुल्यसोन्यसुररमीनपियथापुरा ॥ वाहयामासतानश्वान्सत्यसेनरथंप्रति ॥ २० ॥ विष्वक्सेनंतुनिर्भिन्नं दृष्ट्वा पार्थो धनं जयः ॥ सत्यसेनं शरैस्तीक्ष्णैर्वार
 यित्वा महारथः ॥ २१ ॥ ततः सुनिशितैर्भृष्टैराज्ञस्तस्य महच्छिरः ॥ कुंडलोपचितं कायाच्चकर्त्त पृतनांतरे ॥ २२ ॥ तन्निकृत्य शितैर्बाणैर्मित्रवर्माणमाक्षिपत् ॥
 वत्सदंतेन तीक्ष्णेन सारथिं चास्यमारिष ॥ २३ ॥ ततः शरशतैर्भूयः संशप्तकगणान्बली ॥ पातयामास संक्रुद्धः शतशोथसहस्रशः ॥ २४ ॥ ततोरजतपुंखेन राजन्
 शीर्षमहात्मनः ॥ मित्रसेनस्य चिच्छेदक्षुरप्रेण महारथः ॥ २५ ॥ सुशर्माणं सुसंकुद्धोजत्रुदेशे समाहनत् ॥ ततः संशप्तकाः सर्वपरिवार्य धनं जयं ॥ २६ ॥ शस्त्रौ
 घैर्मृदुः क्रुद्धानादयंतो दिशो दश ॥ अभ्यर्दितस्तुतज्जिष्णुः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ २७ ॥ ऐंद्रमखममेयात्मा प्रादुश्वक्रे महारथः ॥ ततः शरसहस्राणि प्रादुरासन्वि
 शांपते ॥ २८ ॥ ध्वजानां छिद्यमानानां कार्मुकाणां चमारिष ॥ रथानां सपताकानां तूणीराणां युगैः सह ॥ २९ ॥ अक्षाणामथ चक्राणां योक्राणां रश्मिभिः सह ॥
 कूवराणां वरूथानां पृषत्कानां च संयुगे ॥ ३० ॥ अश्वानां पततां चापि प्रासानामृष्टिभिः सह ॥ गदानां परिधानां च शक्तितोमरपट्टिशैः ॥ ३१ ॥ शतघ्नीनां सचक्रा
 णां भुजानां चोरुभिः सह ॥ कंठसूत्रांगदानां च केयूराणां चमारिष ॥ ३२ ॥ हाराणामथ निष्काणां तनुत्राणां च भारत ॥ छत्राणां व्यजनानां च शिरसां मुकुटैः स
 ह ॥ ३३ ॥ अश्रूयत महान् शब्दस्तत्र तत्र विशांपते ॥ सकुंडलानि स्वक्षीणि पूर्णचंद्रनिभानि च ॥ ३४ ॥ शिरांस्युर्व्यामदृश्यंत ताराजालमिवांबरे ॥ सुस्रग्वीणि सु
 वासांसि चंदनेनोक्षितानि च ॥ ३५ ॥ शरीराणि व्यदृश्यंत निहतानां महीतले ॥ गंधर्वनगराकारं घोरमायो धनं तदा ॥ ३६ ॥ निहतैराजपुत्रैश्च क्षत्रियैश्च महाव
 ह्रैर्हस्त्यश्च वास्यतो महत् ॥ स्वानुगाइव सीदंति रथचक्राणि मारिष ॥ ३७ ॥ चरतस्तस्य संग्रामे तस्मिन् लोहितकर्दमे ॥ सीदमानानि चक्राणि समूहुस्तुरगाभृशं
 ॥ ४० ॥ श्रमेण महता युक्ता मनोमारुतरंहसः ॥ वध्यमानंतु तत्सैन्यं पांडुपुत्रेण धन्विना ॥ ४१ ॥ प्रायशो विमुखं सर्वं नावतिष्ठत भारत ॥ तान् जित्वा समरे जिष्णुः
 संशप्तकगणान्बहून् ॥ विरराज तदा पार्थो विधूमो गिरिवज्ज्वलन् ॥ ४२ ॥ इ० म० भा० क० संशप्तकजये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 नष्टेऽनुचराः सीदंत्येवं रथानां भ्रंशं दृष्ट्वा चक्राणि नश्यंति अक्षभंगादिभिर्भावः आतंकादिष्वेति पादे चितयेवेत्युपपन्नः ॥ ३९ ॥ सीदमानं निपंक्तं व्रजनात् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इ० क० नै० भा० सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥